

TÔI MUỐN QUÊN

DTDB

Nhà cửa kang trang khắp đó đây
Chăn giường ươm giấc ngủ nồng say
Ra-dio rĩ rả ru lời, nhạc...
Đưa người vào mộng đẹp tương lai

Bồng dựng cơn sóng dậy đất bằng
Ác dịch từ đâu giáng xuống trần
Giết hại bao người trên thế giới
Không kể quan quyền hay thứ dân

Hỡi nước Việt Nam cố hương tôi
Thấy người bị dịch vỗ tay cười
Bô hô cái miệng "...Khi dịch tới
Đảng ta sẽ đập chúng tôi bời..."

Đảng ơi, dịch đã đến rồi kia...
Chẳng kể sáng, chiều, hay đêm khuya
Bệnh nằm la liệt... thây chồng chất
Ai khóc hộ ai... sớm chia lìa!

Trốn dịch bao người trở lại quê
Đảng đuổi không cho dân trở về
Phòng thiêu, nhà xác đầy thi thể
Ngủ đường, ngủ chợ... quá thảm thê!

Cấm chợ ngăn sông sống cách ly
Không tiền, không thuốc, bịnh... ăn gì?
Không nhà, không xe chạy lánh dịch
Màn trời chiếu đất... chẳng còn chi
Bây giờ cùng túng ngửa tay xin

Lòng nhân thế giới cứu dân tình
Thuốc chủng cho dân, đem đi bán
Kẻ ấm phì da, kẻ linh đình...

Bạn bảo tôi: "...Hãy quên chuyện xưa
Quên cảnh đứn đau giặc cày bừa
Quên ngày Tàu cộng tràn vào chiếm
Rừng rợn ảm đùng đạn pháo mưa..."

Tôi cũng muốn quên những thê lương
Khóc cha chết trận ở sa trường
Khóc anh bức tử trong cải tạo
Gia đình tan tác... ôi bi thương!

Từ dạo ra đi chẳng trở về
Đôi khi buồn nhớ chốn sơn khê
Giặc đã gây bao nhiêu tang tóc
Còn kẻ sắc son, vẹn câu thề...

Hắt hieu, xao xác buồn mênh mang
Cố hương cảm tú nước Việt Nam
Những hồi ức đẹp... còn bên đó
Tôi muốn quên, nhưng vẫn nhớ thêm..."

DƯ THỊ ĐIỂM BUỒN

Email: dtdbuon@hotmail.com

